

Schiller Institut

temahæfte nr. 9

januar 2005

Feride Istogu Gillesberg i Folketinget

**Kandidat uden for partierne
i Østre Storkreds, København**

Valget 2005: Hvordan Danmark og verden overlever den globale økonomiske krise

Janus Kramer Møller i Folketinget

**Kandidat uden for partierne
i Århus Storkreds**

temahæfte nr. 9

ISSN 1397-7695

Redaktion:

Tom Gillesberg (ansvh.)

Percy Rosell

Poul E. Rasmussen

Michelle Rasmussen

Feride Istogu Gillesberg

Indhold:

**Valget 2005: Hvordan Danmark og verden overlever
den globale økonomiske krise** 3

Tom Gillesberg

**Katastrofen i Sydøstasien: Den værste flodbølge i moderne tid
Verden behøver en ny retfærdig økonomisk verdensorden** 10

Helga Zepp-LaRouche

Mennesker først! 12

Lyndon LaRouche

Stop samarbejdspolitikken med Bush/Cheney-regimet 15

Schiller Instituttet

Postboks 2613, 2100 København Ø, tel: 35 43 00 33, fax: 35 43 87 57, giro 564-8408

e-mail: si@schillerinstitut.dk hjemmeside: www.schillerinstitut.dk, www.lym.dk

eget tryk

Valget 2005: Hvordan Danmark og verden overlever den globale økonomiske krise

Af Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark.

2005 bliver et skæbneår. Tonen blev slået an på frygteligste vis, da et jordskælv i Det Indiske Ocean 2. juledag sendte en altødelæggende flodbølge mod nære og fjerne kyster. Selv om man sad i Danmark, langt væk fra de dramatiske begivenheder, blev man dybt engageret i denne enorme tragedie. Det var os alle, menneskeheden, som blev ramt. Og medfølelse og trang til at hjælpe voksede i hvert enkelt af os.

De mange billeder og reportager fra katastrofeområderne erindrede os også om noget, der længe har været glemt i den politiske dagligdag: Den hjerteskrærende og urimelige fattigdom, som en stor del af jordens befolkning ganske unødvendigt lever under. Alle de mange bidrag til ofrene for tsunamien er en god begyndelse, men skal vi for alvor udrydde fattigdom og nød, må verdens regeringer sætte sig sammen og skabe større rammer, så vi får en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, der sikrer muligheden for en anstændig fremtid for alle mennesker på denne klode (Se Helga Zepp-LaRouches appel på side 10).

En sådan dramatisk omlægning er ikke blot en moralsk nødvendighed, men også en fysisk nødvendighed, hvis vi skal have det økonomiske grundlag for vores fremtid. Overfor et kollaps af det dollarbaserede internationale finans- og betalingssystem, der truer selve grundlaget for vores økonomiske dagligdag, er velfærdsгарантиer fra Anders Fogh Rasmussen og Mogens Lykketoft ingenting værd, hvis de ikke inkluderer en løsning på det finansielle sammenbrud, der er på vej, og som med stor sandsynlighed slår igennem i 2005. De rystelser, vi har set i 2004, et dollarfald på over 30 procent og millioner af tabte arbejdspladser i USA og Europa – heriblandt titusinder af danske industriarbejdspladser, der blev ofret på globaliseringens alter – er kun et lille varsel om de ulykker, der er på vej.

Denne dobbeltkrise – det nuværende finanssystems urimelige udplyndring af størstedelen af jordens befolkning og den akutte fare for finans- og betalingssystemets sammenbrud – giver os i 2005 en unik mulighed for at

løse begge kriser samtidigt ved at etablere et nyt Bretton Woods-system, der kan tjene som fundament for en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvor alle nationer og folkeslag kan få de økonomiske rammer, der sætter dem i stand til at sikre en fremtid for sig selv og de kommende generationer.

Selv om en sådan løsning indebærer tekniske forandringer i verdens nuværende finansielle praksis, er det ikke der, den største udfordring er. Forandringer i så stor målestok kan kun gennemføres, hvis borgerne i de enkelte lande gør brug af deres demokratiske magt. Og man skal forvente modstand. De finansielle kredse, som i årenes løb har tiltaget stadig større magt over verdensøkonomien, kommer ikke til at afgive denne magt uden sværdslag. Det bliver et afgørende politisk spørgsmål i løbet af 2005, og det er årsagen til, at aktivister fra Schiller Institutet vil være at finde på valgsedlen til det kommende folketingsvalg som kandidater uden for partierne.

Dollarsystemets kommende sammenbrud

Der er tre processer, der sammen, eller hver for sig, kan trække tæppet væk under verdens nuværende finanssystem: 1) En fortsat faldende dollarkurs; 2) en stigende rente, der prikker hul på spekulationsboblerne på de europæiske og amerikanske ejendomsmarkeder og gør de gigantiske offentlige og private gældsbyrder helt u håndterlige med massefyringer, virksomhedslukninger og socialt kaos til følge; 3) et sammenbrud af en investeringsfond, bank eller kreditforening med stort engagement på det spekulative derivatmarked. Et sådant kollaps kan sende en »gear«-bølge af uindløste kontrakter gennem det 2.000 mia. dollars store derivatmarked, hvor enkelte spillere, som f. eks. J. P. Morgan Chase, sidder med indsatser, der overgår USA's samlede bruttonationalprodukt. Vælter en af de store, vil hovedparten af klodens internationale banker blive trukket med i afgrunden. Banker og finansinstitutioner som de danske, der virker velfunderede og problemfri, og som mest bekymrer sig om, hvordan de kan øge profitterne med

flere afgifter og gebyrer, kan vælte som dominobrikker, når bogførte værdier går op i røg.

Står Danmark uden et internationalt betalingssystem, vil det umiddelbart stoppe enhver handel med firmaer uden for Danmarks grænser, noget den danske økonomi ikke kan overleve i mange dage. Går de danske banker ned, vil det sætte en brat stopper for den daglige økonomiske aktivitet, og panikken vil jo nok melde sig, hvis folks dankort bliver afvist, fordi banken er lukket. I løbet af få dage kan hele Danmark være i totalt kaos og store økonomiske værdier gå tabt. Skader, der kan tage årtier at råde bod på, kan hurtigt være en konsekvens. En krise, der får 30'erne til at blegne i sammenligning.

Det er årsagen til, at et nyt finanssystem helst skal etableres nu, inden det nuværende kollapser. Det er også grunden til at Schiller Instituttets ledende idémager, den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche, allerede for et stykke tid siden lavede en nødplan, »*Mennesker først!*« (se side 12), om hvilke tiltag USA og andre nationalstater må gøre brug af, for at overleve en kollaps af finanssystemet. Løsningen er ikke at »outsource«, sænke lønningerne eller forringe velfærdssystemet og den offentlige sektor. I stedet må staten gribe ind og sætte de økonomiske rammer ud fra almenvællets interesser og med tanke på befolkningens ve og vel. Det indebærer brugen af en nationalbank til at udstede billige, langfristede kreditter til skabelsen af nye produktive arbejdspladser gennem opbygning af infrastruktur og nye teknologintensive industrielle investeringer. Vel vidende, at hvis ikke et lands regering gennemfører sådanne tiltag, vil de private finansinteresser styre begivenhederne, og redde sig selv på befolkningens og nationens bekostning.

Det er langt at foretrække, at verdens regeringer mødes, og under ordnede forhold når til enighed om etableringen af et nyt internationalt finans- og betalingssystem, inden det gamle endegyldigt bryder sammen. Ligesom man gjorde i slutningen af 2. Verdenskrig, da 44 lande mødtes i den amerikanske ferieby Bretton Woods og enedes om grundstrukturerne i efterkrigstidens finanssystem. Den største hindring er, at mange af de finanskredse, der i dag sidder med den politiske og økonomiske magt, foretrækker kaos frem for frivilligt at overgive magten til demokratisk kontrollerede institutioner. Det så vi i 20'erne og 30'erne, da internationale bankkredse omkring de gamle venetianske banker og familiefonde etablerede et politisk netværk, der kaldte sig Den synarkistiske Internationale, der havde en politisk magtideologi med rødder tilbage til Napoleon. Det var disse synarkistiske bankkredse, der finansierede Mussolinis magtovertagelse i Italien, general Franco i Spanien og Adolf Hitler i Tyskland. Det var bankverdenens »løsning« på krisen og depressionen i 30'erne. Den må under ingen omstændigheder gentages i den krise, der kommer. Derfor må parolen lyde: »Befolkningens velfærd kommer i første række!«.

Vil vi her i Danmark og i verden omkring os være velsignet med et politisk lederskab, der kan sikre, at vi kommer levende igennem de forestående strabadser? Vil den forestående krise langt om længe tvinge os til at gøre op med de brister i vor egen tankegang og almen opførsel, der har bragt både os og de kommende generationer i en sådan akut fare? Den største trussel ville være, at en dansk regering, det danske folketing og de danske institutioner slumrede videre i deres tornerosesøvn, og derfor ikke i tide forberedte de hasteindgreb, der er nødvendige for at sikre Danmarks overlevelse og befolknings ve og vel.

Franklin D. Roosevelt

En redningsplan for Danmark og den øvrige verden, må både nationalt og internationalt hente inspiration fra de programmer, som blev gennemført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt i 1930'erne og 40'erne. Roosevelt reddede ikke blot USA og verden fra fascisme, men gennemførte også de politisk-økonomiske reformer i USA, der var nødvendige for at stoppe spekulationsorgiet på Wall Street og de private finansinteressers udplyndring af økonomien. Han førte USA tilbage til sine »hamiltonske rødder«¹, idet han, med massive, statsligt finansierede infrastrukturprogrammer og generøse kreditter til landbruget og industrien, skabte rammerne for reel fysisk-økonomisk vækst. USA blev trukket ud af depressionens klør. Samtidig blev Roosevelts sociale sikkerhedsnet for amerikanerne, »Social Security«, forbillede for lignende velfærdsordninger overalt i verden, også i Danmark.

Selv om præsident Roosevelt døde før arbejdet blev færdiggjort, var det ham, der i 1944 var initiativtager til og inspirator for etableringen af efterkrigstidens finanssystem, det såkaldte Bretton Woods. Relativt faste valutakurser blev koblet til en guldbaseret amerikanske dollar, med det formål at fremme fredelig økonomisk samhandel og forhindre skadelig finansspekulation. Sammen med en massiv satsning på videnskabeligt og teknologisk fremskridt blev det grundlaget for den økonomiske vækst og fremgang, den vestlige verden oplevede frem til begyndelsen af halvfjerdserne.

Efter mordet på præsident John F. Kennedy i 1963 blev USA og den øvrige vestlige verden, inkl. Danmark, gradvist trukket længere og længere væk fra denne Roosevelt-inspirerede politik. USA sank ned i Vietnamkrigens morads, og de gigantiske ufinansierede militærudgifter underminerede den amerikanske økonomi og tvang i august 1971 præsident Nixon til at afkoble dollaren fra guld. For første gang i moderne tid stod verden med frit flydende valutakurser.

Samtidig skred Vestens kulturelle og moralske grundlag. »Kongressen for Kulturel Frihed«², finansieret af CIA med aktiv hjælp fra efterretningschef Allan Dulles' kontakter i de gamle nazikredse, indledte et felttog imod den klassiske europæiske kultur. Og de gamle stenrige aristo-

Franklin D. Roosevelt (1882-1945)

kratiske kredse omkring blandt andre Storbritanniens prins Philip sponserede kampagner for anti-industriel, feudal »miljøbevidsthed«. Propagandabogen »Grænser for Vækst« så dagens lys, og med »68-oprøret« blev værdis kredet konsolideret³. Troen på videnskabeligt og teknologisk fremskridt blev erstattet af en misantropisk nulvækstideologi, alt imens narkotika-, sex- og rockmusikkulturen underminerede ungdomsgenerationens moral og erkendelsesmæssige evner. Befolkningerne i USA og den øvrige vestlige verden tabte fornemmelsen af et egentlig formål med deres egen eksistens. De forvandlede gradvist fra producenter, der i deres ansigts sved forædle værdiløse råstoffer til brugbare industriprodukter til gavn for menneskeheden, til forbrugsslaver, der bare tænkte på at tilfredsstille et sygeligt behov for et stadigt større modebestemt forbrug.

1950'erne og 60'ernes bærende forestillinger om, at det var den vestlige verdens primære opgave at løfte klodens dårligst stillede lande op på en anstændig menneskeværdig levestandard gennem etableringen af hospitaler, sundheds- og uddannelsessystemer sideløbende med en opbygning af et produktionsapparat, der kunne dække befolkningernes egne behov og råde bod på kolonitidens undertrykkelse og udplyndring, forsvandt ud af medie billedet til fordel for »miljøkatastrofer« og underholdning. De fattige lande skulle i stedet »hjælpes« af økonomiske eksperter fra IMF og Verdensbanken, der omdannede dem til slavelignende lavtlønsområder, som allernædigst fik lov til at producere det, de vestlige forbrugere havde behov for. Til stadigt faldende priser.

I løbet af 80'erne blev globalisering og frihandel

ophøjet til universets højeste lov. Mens vi i 60'erne nød godt af fuld beskæftigelse og tocifrede vækstrater, og samtidig ydede hjælp til klodens fattigste lande, står vi i dag med et delvist afindustrialiseret Vesten, der er dybt afhængig af import af billige forbrugsvarer, produceret under kummerlige forhold i Den tredje Verden, hvor sult og fattigdom breder sig som aldrig før. Trods denne usmagelige nykolonialisme har vi i vor overflod præsteret at gældsætte os i en grad, der gør et snarligt sammenbrud i finans- og betalingssystemet til en garanteret begivenhed. Dermed er vi endnu en gang i færd med at bevise, at en civilisation, der i sin levemåde mister evnen til at skelne mellem godt og ondt, også vil miste evnen til sikre sin egen overlevelse og derfor hastigt vil gå sin undergang i møde. De gamle grækere kaldte det hybris og nemesis.

USA i dag

USA er stadig verdens ledende politiske og økonomiske magt. Derfor er det ikke muligt at skabe en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, hvis ikke USA finder tilbage til sine egne historiske rødder. I de sidste fire år har USA været regeret af en neokonservativ klike under ledelse af præsident George W. Bush, eller rettere den allestedsnærværende vicepræsident Dick Cheney. Cheney og kredsen omkring ham har ihærdigt forsøgt at skubbe USA det sidste skridt væk fra Den amerikanske Revolution for endeligt at fuldføre transformationen af Den amerikanske Republik til en moderne version af Det britiske Imperium. Samme imperium, som USA i sin tid gjorde oprør imod ved at opstille idealerne om, at »alle mennesker er skabt lige og besidder visse umistelige rettigheder, så som retten til livet, frihed og søgen efter lykke«.

Med etableringen af Det britiske Imperium, i tiden omkring 1763 og fremefter, var det de »multinationale« private selskaber i London, der fik lov til at dominere verden og bestemme imperiets politik. Således er det også i dag, hvor store og stærke finansinteresser får lov at fastlægge afgørende dele af USA's politik, ofte til stor skade for USA og den øvrige verden.

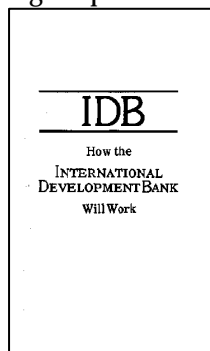
Med genindsættelsen af Bush, er der sat turbo på denne selvdestruktive politik. Selvom man har måttet indrømme, at påstanden om masseødelæggelsesvåben i Irak var løgn og latin, har Bush-regeringen ikke tænkt sig at opgive besættelsen af Irak, selv om besættelsen ifølge mange af USA's egne militæksperter aldrig kan blive en succes. Samtidigt forbereder USA nye krige mod Iran og andre såkaldte slyngelstater, der uundgåeligt vil ende i ukontrollabelt kaos, og med alvorlig fare for senere brug af atomvåben.

Knappt var den amerikanske præsidentvalgkamp overstået, før præsident Bush kastede sig ud i en kampagne for at privatisere det amerikanske offentlige pensionssystem »Social Security«. Under valgkampen havde Bush ellers højt og helligt lovet, at han ikke ville røre »Social Security«. Men det vil han altså alligevel. Står det til Bush og

vicepræsident Dick Cheney, som ifølge avisen *The New York Times* er den egentlige arkitekt bag angrebet på »Social Security«, skal folkepensionen privatiseres efter den chilenske model⁴ – en af frugterne af Pinochets brutale militærdiktatur. Mens den menige chilener får mindre i pension i dag, efter »reformen« i 1981, så har de nationale og internationale banker og finansinteresser, som støttede militærdiktaturet tjent styrtende på privatiseringen.⁵

I stedet for at hægte den danske politiske robåd på Bush-administrationens pompøse Titanic, som statsminister Anders Fogh Rasmussen og udenrigsminister Per Stig Møller uklogt gjorde det under Irak-krigen, er Danmark bedre tjent med, at den demokratiske opposition, under ledelse af blandt andre Lyndon LaRouche, får inddæmnet Bush-regeringen i de næste fire år, så den ikke kaster verden ud i flere krige. Et væsentlig skridt til at stække regeringens og de neokonservative »kyllingehøges«⁶ vinger, kom den 6. januar, da demokraterne i Senatet og Repræsentanternes Hus officielt satte spørgsmålstegn ved præsidentvalgets legitimitet og sørgede for, at George W. Bush, som den første præsident i 120 år, ikke blev indsat med den samlede Kongres' billigelse.⁷

Den amerikanske opposition er nu i fuld mobilisering for at stoppe privatiseringen af »Social Security«, og ifølge avisen *The Financial Times* i London, der ellers er en varm fortaler for præsident Bush, kan den voksende modstand imod regeringen gøre ham til en »lame duck«, en handlingslammet præsident. Også selv om republikanerne sidder på flertallet i begge af Kongressens kamre. Den helt unødvendige privatisering af »Social Security« er et indgreb, som også byder mange traditionelle republikanere imod, for også på denne side af det politiske spektrum i USA er der forståelse for nødvendigheden af at beskytte det almene vel. Det er vigtigt at huske for alle USA's venner rundt om på kloden. Der findes nemlig et andet USA, med en helt anden udenrigspolitik og en helt anden social indstilling, end det mareridt præsident Bush lagde op til i sin tiltrædelsestale den 20. januar.

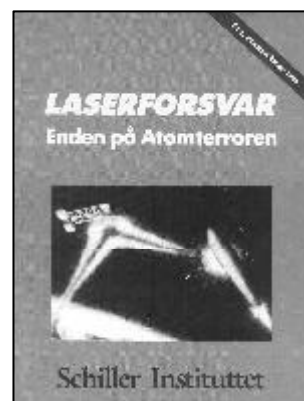

Heldigvis har mange ledende intellektuelle og politiske kredse i andre dele af verden for længst erkendt, at Lyndon LaRouche er i stand til at yde et helt unikt og positivt politisk bidrag, der står i skærende kontrast til den hjerne- og hjerteløse politik, der de sidste fire år har regeret i Det hvide Hus. Derfor vil Danmark have masser af samarbejdspartnere rundt om på kloden, hvis det politiske program, vi her fremlægger, bliver grundlæggende dansk politik.

Et nyt europæisk-amerikansk samarbejde

Lyndon LaRouche har gennem mere end 40 år kæmpet en hård kamp for at imødegå det politiske forfald i USA. Og gennem disse mange år har han fremlagt et utal

af politiske og økonomiske programmer. Allerede i 1975 fremlagde han et detaljeret forslag til oprettelsen af en International Udviklingsbank, der skulle erstatte Verdensbankensomet reelt instrument til en udvikling af Den tredje Verden. Dette forslag blev en del af De alliancefrie Landes krav om en ny, retfærdig økonomisk verdensorden, som blev præsenteret for FN's generalforsamling i 1976. De alliancefrie Landes repræsentant på FN's talerstol var Guyanas udenrigsminister Frederick Wills, der få år senere skulle blive en af medstifterne af Schiller Institutet. I 1981 udarbejdede LaRouche et forslag til erstatning af MAD-doktrinens atomterror med et laserbaseret rumforsvarssystem, der i stedet for »gensidig garanteret ødelæggelse«, MAD, ville sikre gensidig garanteret overlevelse. Det blev gældende amerikanske forsvarspolitik den 23. marts 1983, da præsident Ronald Reagan gik på amerikansk TV for at annoncere iværksættelsen af »SDI«.⁸ Samtidig foreslog LaRouche en massiv udvidelse af det amerikanske rumforskningsprogram med henblik på en egentlig kolonisering af Mars.

I en tale i Vestberlin i 1988 forudså LaRouche Berlins fald og foreslog et tættere Øst-Vest-økonomisk samarbejde under overskriften »Mad for Fred«. I 1989, da muren var væk, udarbejdede LaRouche og hans medarbejdere et detaljeret program til udnyttelse af det vest-europæiske industripotentiale til genopbygning af de sønderknuste østeuropæiske økonomier. Det fik titlen »Paris-Berlin-Wien-Trekanten: Et Verdensøkonomisk Lokomotiv«. Dette program blev efter Sovjetunionens sammenbrud udvidet til et forslag om en gigantisk integration af hele det eurasiske kontinent, fra Europa til Kina. Det fik navnet Den eurasiske Landbro og blev blandt andet præsenteret på flere økonomiske konferencer i Kina, hvor det vakte stor interesse.

Da det internationale finanssystem for alvor begyndte at vakle under 80'ernes og 90'ernes massive spekulations- og gældsbyrde, foreslog pLaRouche i marts 1997 etableringen af et Nyt Bretton Woods-system.¹⁰

Disse programmer skaber rammerne for en ny økonomisk verdensorden, hvor tidligere tiders kiv og strid kan glemmes, og hvor man gennem gigantiske infrastrukturprogrammer som den Eurasiske Landbro skaber en dialog mellem de forskellige kulturer på baggrund af fælles økonomisk fordel.

Tiden er inde til at kassere primitiv økonomi, hvor mennesker bruges som slavearbejdskraft. Det, der adskiller os mennesker fra dyr, er vore erkendelsesmæssige evner – evner vi alle besidder uanset race og nationalitet.

I stedet for slavisk at kopiere vores forældres handlingsmønstre, kan vi gennem videnskabeligt og teknologisk fremskridt sikre, at hver ny generation får bedre leveforhold end dem, der gik forud. Vi skal ikke blot blive flere mennesker, der alle får en bedre levestandard, men vi skal alle have mulighed for at udvikle vores iboende erkendelsesmæssige evner. Det indebærer en langt større investering under opvækst og uddannelse per individ, men et menneske, der i sit daglige arbejde kan gøre brug af sine skabende, erkendelsesmæssige evner, er langt mere produktiv, og dermed en større samlet gevinst for økonomien, end et menneske, der bliver brugt som slavearbejdskraft.

Dette må være grundlaget for de nye økonomiske spilleregler, der fremover skal gælde på denne klode. Gøres disse principper gældende for hele menneskeheden, i stedet for blot en lille privilegeret gruppe nationer og mennesker, frigøres en helt utrolig rigdom, der en gang for alle kan udrydde sult og fattigdom, og samtidig sætter os i stand til at transformere vor aktivitet som menneskehed. Uden et sådant skifte, er det f.eks. ikke realistisk at gøre menneskeheden til en rumcivilisation.

Vi må derfor aflægge os den rolle som forbrugsparasitter, som Vesteuropa mere og mere er blevet, og i stedet give et afgørende bidrag til udviklingen af hele Eurasien i form af kulturelt, videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Den klassiske europæiske kulturarv er en uvurderlig kilde til næstekærlighed og kreativitet, en kilde alle mennesker bør tage del i og få lov til at bygge videre på. Samtidig må vi genaktivere vores evne til at lave videnskabelige og teknologiske opdagelser, der indtil kulturskiftet fra 1968 og fremefter, var kilden til europæisk velstand. Og sidst men ikke mindst, så har vi i Europa arvet et ganske særegent menneskesyn fra renæssancen, hvor hvert enkelt menneske ses som en unik og særlig gave til menneskeheden. En idé der omsættes i praksis ved hjælp af den beslægtede idé om suveræne nationalstater. Det er en kulturarv, der kan berige de asiatiske kulturer meget.

På det praktisk-økonomiske plan skal vi udover at opbygge de nødvendige gigantiske infrastrukturforbedringer også udvikle de nye teknologier, der gør den størstedel af verdens uudnyttede råstofressourcer, som findes i svært tilgængelige områder i Sibirien og i verdenshavene, tilgængelige for menneskeheden. Derigennem kan vi undgå geopolitisk intrigespil mellem forskellige nationer, der desperat forsøger at sikre sig de nødvendige råstoffer. Her kan Danmark også yde væsentlige videnskabelige bidrag, som f.eks. den nylige danske opdagelse af metoder til at kortlægge undergrunden fra luften. Samtidig kan vi med udvikling af nye materialer omdefinere, hvilke ressourcer vi har.

Uddannelse af suveræne borgere og tænkere

Vi må stoppe den dramatiske forringelse af vores skole og uddannelsessystem, og føre det tilbage til en filosofisk

standard, det ikke har haft siden den danske guldalder. Det er forstemmende, at der var flere store tænkere i Danmark i 1840, hvor blot få hundrede årligt fik studentereksamen, end i dag, hvor halvdelen af ungdomsårgangen har en studieforberevende eksamen.

I den danske guldalder, i første halvdel af 1800-tallet, som var under meget stor indflydelse fra den tyske klassik, og specielt den tyske digter og filosof Friedrich Schiller¹¹, lod man de unge bruge en stor del af deres uddannelse på at læse de store græske tænkere og gå i den græske idéverdens fodspor. Man fik fra grækerne ideen om at blive »καλος και αγαθος«, kalos kai agathos, smuk og god. Gennem at beskæftige sig med den græske idéverden, og fremfor alt med Platon, fik man ikke blot den dybeste filosofiske skoling, der har eksisteret i verden frem til i dag, men denne filosofiske skoling gik hånd i hånd med ideen om, at man har et ansvar overfor de tidligere og efterfølgende generationer.

I den danske guldalder var der, inden for næsten alle fag, store danske personligheder, der var i verdenseliten på deres område. Man tog det personligt at være »kalos kai agathos«. Desværre forsvandt meget af dette, i forbindelse med at Grundtvigs folkelige »danske« ideologi fik lov at tage over.

Samtidig med at skole- og uddannelsessystemet skal give eleverne en bred og dyb almendannelse, der både spænder over de sidste 2500 års kulturelle og filosofiske udvikling, bør eleverne selvfølgelig også have en langt dybere naturvidenskabelig indsigt, end det har været tilfældet efter 70'ernes uddannelsesreformer. Ellers kan de unge, der forlader uddannelsessystemet, hverken komme med de nye revolutionerende opdagelser, som er nødvendig for at genopbygge verden, eller være frie mennesker og engagerede samfundsborgere. Samtidig må videlysten og de erkendelsesmæssige færdigheder vækkes fra de første år i uddannelsessystemet og efterfølgende holdes i live. Lad os holde op med at behandle elever som papegøjer, der skal proppe informationer ind i korttidshukommelsen inden eksamen, for kort tid efter at glemme de lærte fakta igen. Rigtig kundskab og indsigt kommer gennem at genopdage tidligere tiders vigtigste gennembrud.

Derfor er det lærerens opgave at være både en passioneret videnskabsmand og en engageret pædagog. Hvis længslen efter kundskab først vækkes i et menneske, forsvinder den ikke let igen. Og hvis man først er på jagt efter nye erkendelser, er det langt lettere at tage den nødvendige forkundskab til sig. Er man fra sin tidlige færd er vant til at lave opdagelser, og under kyndig vejledning har genopdaget tidligere tiders epokegørende opdagelser, er man rustet til selv at lave nye.

Derfor er det bedste »universitet« aktiv deltagelse i opdagelsen af nye revolutionerende områder indenfor menneskelig erkendelse og teknologi. Kundskab er ikke tørt og dødt stof, men et aktivt redskab til at gøre verden

bedre. I LaRouches skrift »Mennesker først!« beskrives, i koncentreret form, de overordnede parametre, for en sådan national og international satsning.

Danmarks bidrag til menneskeheden

Disse overordnede spørgsmål er hvad det danske folketingsvalg bør dreje sig om, og det er vores opgave, sammen med andre medborgere af god vilje, at få denne virkelighed ind i diskussionen. Det er grunden til at politiske aktivister fra Schiller Institutet stiller op som kandidater uden for partierne. Efter valget må man så overveje, om tiden ikke er kommet til at danne et nyt politisk parti, der kan sikre, at denne klassiske, humanistiske synsvinkel, kommer til udtryk i det fremtidige politiske liv i Danmark.

Vi må sikre, at et nyt næstekærligt menneskesyn præger fremtidens Danmark, hvor alle menneskeliv betragtes som uvurderlige, og hvor samfundet skaber de nødvendige, overordnede rammer til ikke blot at løse den akutte krise, men også til at sikre, at alle i Danmark kan uddanne og udnytte deres kreative evner fuldt ud, ikke blot til gavn for Danmark og de kommende generationer her, men i lige så høj grad til gavn for verden og resten af menneskeheden.

Et lands værd og dets selvværd knytter sig ikke til, hvad det gør for sig selv her og nu, men til hvad det bidrager med til hele menneskeheden. Vi er med god grund stolte af H.C. Andersen, ikke fordi vi danskere kan lide at hygge os med hans eventyr, men fordi Danmark gennem H.C. Andersens eventyr har bidraget med uvurderligt tankegods til HELE menneskehedens udvikling. Vi er stolte af en videnskabsmand som H.C. Ørsted, fordi hans epokegørende opdagelse af elektromagnetismen er en vigtig del af fundamentet for den industrialisering, der gør det muligt for ALLE mennesker at få et bedre liv.

Samtidig bør hver enkelt af os reflektere over, at vores liv her på jorden, som ved skæbnens ugunst når som helst kan ophøre, ikke er til for at tilfredsstille vore umiddelbare impulsive lyster og behov, som det blev hævdet i sex-, narkotika- og rockmusikkulturen, men må tjene et højere formål. Så får de mange tidligere generationer, som forlængst er blevet til støv og kun lever videre i os, et værdigt eftermæle gennem vore handlinger. Vi tilbagebetaler vores gæld til de hedengangne generationer ved at bruge vores tildelte talent på en måde, der sikrer et bedre udgangspunkt for kommende generationer.

Ved at leve et sådant liv – i stedet for at spille sin tildelte tid med at tilfredsstille sine umiddelbare behov og jagte adspredelse for ikke at kede sig ihjel – kan man udvikle sit talent langt udover det man troede muligt. Så kan vi hver for sig give unikke bidrag til menneskeheden, både fysisk og åndeligt, og derfor, når den tid kommer, dø med et smil på læberne. Fordi vi ved, at det gjorde en positiv forskel at vi var til. De bidrag vi på denne måde har givet til menneskeheden, vil for altid leve videre i menneskehedens kultur og dens kollektive bevidsthed.

H.C. Andersen (1805-1875)

Giv verden en fremtid

Hovedformålet med Danmarks eksistens må ikke være at holde verden fra livet. Det må ikke være, at den stærkeste har magten og retten på sin side, og derfor kan udnytte og udbytte de svage. Det må være princippet fra Den vestfalske Fred i 1648, at alle nationer må respektere hinandens suverænitet, samarbejde og gensidigt berige hinanden ved hele tiden at tilstræbe princippet om »den andensfordel«.

Tiden er kommet, hvor det ikke længere blot er de stakkels fattige derude, hvis fremtid er truet, men også vores. Lad os gøre en dyd af nødvendigheden. Lad Danmark blive en drivende kraft i kampen for et nyt Bretton Woods-system, en ny, retfærdig økonomisk verdensorden. Lad os erkende, at der kun er en race: Menneskeracen. Lad os sørge for, at vi nu sammen får gjort op med menneskehedens virkeligt store problem: Sult, fattigdom og underudvikling. Lad os skabe en verden, hvor alle mennesker kan leve og behandles som mennesker. Så giver vi også dagens unge – den såkaldte no future-generation – en anstændig fremtid.

Fodnoter:

1) Alexander Hamilton (1755-1804) blev født på den daværende danske caribiske ø Nevis. Han var George Washingtons adjutant under USA's befrielseskrig, og blev USA's første finansminister.

Han overtog et USA, der pga. krigen var dybt forgældet og uden indtægter. USA havde netop vundet en befrielseskrig, men var i fare for at blive lagt i økonomiske lænker af de internationale finansinteresser, der normalt var den eneste kilde til kredit og til at sikre en øget pengemængde, der kunne stimulere den økonomiske aktivitet.

Hamilton gjorde det klart, at den amerikanske regerings primære opgave var at sørge for det almene vel gennem at stimulere den økonomiske udvikling. Med en genistreg konverterede han USA's udestående til penge ved at ombytte de mange gældsbeviser, der var underskrevet af forskellige delstater, til gældsbeviser under skrevet af USA's regering. De havde en lavere rente, men til gengæld en større sikkerhed. Gennem en målrettet politik for at beskytte værdien af disse gældsbeviser, blev de næsten lige så »gode som guld«, og dermed gangbar mønt i økonomien. Det der før var gæld, blev pludselig til penge.

Samtidig kunne staten nu låne fra nationalbanken, til investeringer i landets økonomi, som f.eks. infrastrukturprojekter, industri, landbrug etc. Dette kunne lade sig gøre, fordi man havde en

nationalbank, der stod under statens kontrol, og hvis formål var at sikre det almene vel. I modsætning til situationen i Europa, hvor det var private banker der kontrollerede pengemarkedet og kreditgivningen og derigennem havde kontrollen.

Denne politik, hvor man med brug af nationalbanken opbyggede landets infrastruktur, produktionsevne og velfærd, blev kendt som »det Amerikanske System«, og stod i skarp modsætning til det Britiske Imperiums frihandelssystem, som er modellen for verdens finanssystem i dag.

2) Se »**Children of Satan III. The Sexual Congress for Cultural Fascism**«, LaRouche in 2004, juni 2004.

3) Se Helga Zepp-LaRouches tale til et seminar i Berlin, januar 2005: »**Society Needs a New Paradigm, More Worthy of the Dignity of Man**«, *Executive Intelligence Review*, januar 28, 2005.

4) Se også Schiller Institutets nyhedsbrev *Prometheus*, jan. 2005.

5) Parallellen til 30'erne er uhyggelig tydelig. Dengang var private finansinteresser, og bankfolk såsom den tyske Reichsbankchef Hjalmar Schacht og hans protektor, chefen for Bank of England, Montague Norman, blandt de stærkeste støtter til Adolph Hitler, Benito Mussolini, Franco etc. De brugte den dramatiske og ukontrollerede økonomiske krise til at fjerne demokratiet og bringe folk til magten, der var mere end villige til at ofre befolkningen for at bankerne og de private finansinteresser kunne leve godt. Lykkes det for Bush-regeringen at gennemføre en privatisering af »Social Security«, så står velfærdssystemerne i resten af verden, også i Danmark, for fald. Da sådanne dramatiske økonomiske indgreb ikke nødvendigvis kan gennemføres indenfor de normale demokratiske spilleregler, kan det selvfølgelig være nødvendigt, som Bush-regeringen forsøgte det allerede efter 11. september, at suspendere borgerrettighederne og demokratiet under dække af »nationale sikkerhedsinteresser«.

6) Se »**Den skjulte sandheds politik**«, Agro-Nyt, maj 2003.

7) For kun anden gang siden 1877, blev der gjort indsigelse under optællingen af valgmandsstemmerne. Det skete i den amerikanske kongres den 6. januar, hvor repræsentanter fra begge kamre, på grund af uregelmæssigheder under valget i Ohio, kom med indsigelse til valgmandsstemmerne. Efter en 2 1/2 timer lang debat, stemte 31 medlemmer af Repræsentanternes Hus og en senator imod at godkende Ohios stemmer. Det var netop Ohios omstridte stemmer, som havde tippet valget til Bush' fordel. Kongresmedlemmernes indsigelse kom dagen efter, at LaRouche i et Internet-webcast opfordrede dem til det, for at opretholde forfatningen og dens intentioner. Se LaRouches webcast fra den 5. januar på: www.larouchepac.com.

8) I begyndelsen af 1980'erne udarbejdede LaRouche et program, der skulle sikre opbygningen af et strategisk forsvar mod indkommende atomraketter, ved at gøre brug af nye videnskabelige principper som f.eks. laser- og plasmateknologier. Det skulle være et fælles forskningsprojekt mellem USA og det daværende Sovjetunionen. Udover at gøre det af med terrorbalancen ville det også skabe nye teknologier til gavn for den civile økonomi, ligesom Kennedys måneprogram havde gjort det. Den 23. marts 1983 annoncerede Præsident Reagan sit »Strategic Defense Initiative – SDI« (strategisk forsvarsinitiativ) baseret på LaRouches forslag, men Sovjetunionen svarede »njet«.

9) Se »**En 25-årig mission: Den Eurasiske Landbro**« og »**Bygningen af den nye Silkevej**«, der findes på www.schillerinstitut.dk/dktxt.html.

10) Se »**Mennesker først!**« og artikler på: www.schillerinstitut.dk/dktxt.html.

11) Se »**Den danske hjælp til Schiller**« i Schiller Institutets Temahæfte 8, marts 2004.

Abonnér på *Prometheus*!

Et månedligt dansk nyhedsbrev fra Schiller Institutet. 4 sider koncentreret overblik over den internationale økonomiske og strategiske situation.

Abonnement:

1 år: 2.000 kr. 6 mdr.: 1.000 kr. 3 mdr.: 600 kr.

Bestilles hos:

Schiller Institutet, Postboks 2613, 2100 Kbh. Ø

tf.: 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk

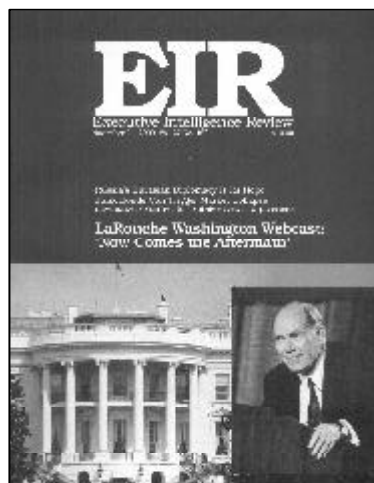
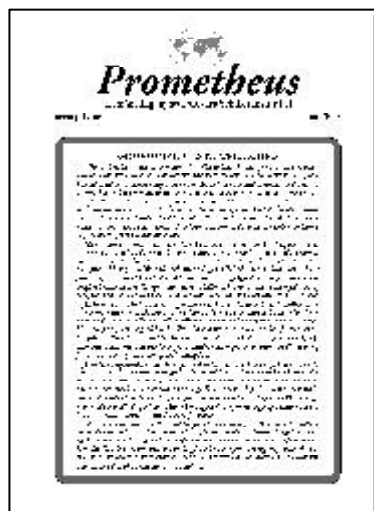
Abonnér på EIR!

Executive Intelligence Review, 72 sider med dybtgående økonomiske, strategiske og politiske specialrapporter hver uge direkte fra USA. Grundlagt i 1975 af Lyndon LaRouche, der stadig bidrager flittigt med artikler og analyser. Et absolut »must« for statsledere, regeringschefer, ledende finans- og industrifolk, eller dig som simpelthen vil være udførligt informeret om de ideer og begivenheder, der bestemmer vores fremtid.

1 år: 4.000 kr. 6 mdr.: 2.125 kr. 3 mdr.: 1.150 kr.

Introduktionstilbud: 3 mdr.: 625 kr.

Bestilles hos: EIR, Postboks 2613, 2100 Kbh. Ø, tel.: 35 43 60 40

Verden behøver en ny retfærdig økonomisk verdensorden

Af Helga Zepp-LaRouche, formand for det internationale Schiller Institut, 29. december 2004.

Historiens største nødhjælpsoperation er nu indledt, og opgaverne, som skal løses, er gigantiske: Flere hundrede tusinde lig skal indsamles, for at forhindre at sygdomme spredt sig og mangedobler antallet af ofre; der skal skaffes nødhjælp til mere end to millioner hjemløse, og 60.000 landsbyer med infrastruktur og landbrug skal genopbygges. Blot at reetablere status quo fra før flodbølgen vil kræve et flercifret milliardbeløb. Den tyske forbundskansler Gerhard Schröders forslag om et gælds-moratorium for Indonesien og Somalia er et skridt i den rigtige retning.

Men der behøves også noget mere grundlæggende, hvis en gentagelse af katastrofer af denne størrelsesorden skal undgås. Vi må skelne mellem de aspekter af naturkatastrofer, der ikke kan forhindres, og dem, der er resultatet af de seneste årtiers manglende udviklingsbistand. Før vor tids flodbølge blev historiens mest dramatiske tsunami angiveligt skabt, da vulkanen Thera, på øen der i dag kaldes Santorini, eksploderede i 1628 f. Kr. og udslettede hele den minoiske kultur. Derfor må vi regne med muligheden af, at der atter opstår tsunamier lige så store som den dengang, eller som den, vi netop har oplevet i Sydøstasien. Et varslingsystem for de truede områder er relativt simpelt at oprette og tilmed ikke specielt dyrt. En telefonopringning fra det amerikanske udenrigsministerium, som blev underrettet umiddelbart efter jordskælvet, til regeringerne i de lande, der var truet af tsunamien, havde heller ikke kostet meget. Hvad i alverden var det dog, der forhindrede den amerikanske regering i at dele denne information med de respektive regeringer? Det er nok et spørgsmål, der vil plage den øvrige verden i lang tid!

Men det afgørende punkt, hvor de ledende internationale finansielle institutioner har pådraget sig et massivt ansvar, er de seneste årtiers skandaløse mangel på udvikling. Opløbsstrømmen af turismen i lande som Thailand, Sri Lanka og Seychellerne, som har skabt masser af profit for rejseindustrien og internationale hotelkæder, kan ikke skjule det faktum, at leveforholdene for »lokalbefolkningen« ikke er blevet meget bedre, og at landene ikke har oplevet en reel økonomisk udvikling. Snarere det modsatte, for disse »ferieparadiser« viste sig at være de

rene dødsfælder for turisterne og mange af de såkaldte »indfødte«.

Faktum er, at under globaliseringen er en tredjedel af menneskeheden permanent underernæret, en milliard af disse er børn, der lever i ussel fattigdom. Hver dag dør 50.000 mennesker af sult og sygdomme, der kan kureres, og hele kontinenters eksistens er truet. Alt dette viser, hvor galt det står til med den nuværende verdensorden. Og den kan ikke retfærdiggøres, blot fordi G7-landenes regeringer har bøjet sig for diktater fra et internationalt finansoligarki, der tjener tykt på globaliseringen, eller fordi en stor del af befolkningerne udviser en ufattelig moralsk ligegyldighed overfor fire milliarder menneskers fattigdom.

Omfanget af det moralske forfald træder tydeligt frem, når man sætter det i relief til den helt anderledes holdning, der dominerede i 1950'erne og 1960'erne. Dengang var det en alment accepteret tankegang, at udviklingsprogrammer så hurtigt som overhovedet muligt skulle eliminere ulandenes ufortjente underudvikling, der blev anset for at være et resultat af århundreders kolonivælde. I FN talte man om »udviklingsårtier«, indenfor hvilke bestemte fremskridt skulle opnås, eksempelvis en øgning af levestandarden og middelevetiden. Og for pave Paul VI var underudviklingen så uudholdelig, at han i sin encyklika »Populorum Progressio«, en indtrængende appel til verdensbefolkningen, stemplede fattigdommen som et »råb til himlen om hævn«.

Men med det paradigmeskifte, der i løbet af 1960'erne omdannede samfundene i G7-landene fra producent-samfund til forbrugersamfund – væk fra produktionen af virkelige varer og i retning af spekulation og ren pengeøkonomi, væk fra det almene vel og hen imod et albu- og underholdningssamfund – forandredes også holdningen overfor den såkaldte »tredje verden«. Nu var det pludselig godt, at alting var så billigt dernede, og at de »indfødte« fik så dejligt lave lønninger, for så blev opholdet på et femstjernet hotel ved badestranden til at betale.

På mere end én måde har vores fantasiverden af et forbruger- og underholdningssamfund fået et virkelighedsskok. Med vanlig kynisme stillede avisen Frankfurter Allgemeine Zeitung den 29. december spørgsmålet: »Hvad har en indisk fisker og en tysk turist til fælles? Normalt ingenting, men nu ligger de i samme

massegrav...« Hvis vi i det hele taget skal kunne få en mening ud af denne frygtelige katastrofe i Sydøstasien, må det være at se den som et tegn fra Himlen om, at vi ikke i længden kan bryde skabelsens orden, ved at behandle størstedelen af menneskeheden som andenrangs-mennesker, uden at det fremkalder nemesis.

Globaliseringen er netop nu i sidste fase af et systemsammenbrud. Dollarens frie fald er kun ét af mange symptomer. Når ledende »finanseksperter« i disse dage taler om »et Hiroshima for finanssystemet«, »dommedag«, »en kommende lavine«, og om »enden på systemet« – så burde de fleste forstå, at klokken er ved at falde i slag: Det store krak i 2005 er indledt.

Men der findes en løsning:

1. G7-landene må sammen med Rusland, Kina, Indien og andre lande i verden, gennemføre en total reorganisering af det håbløst bankerotte, globale finanssystem, og erstatte det med et nyt Bretton Woods-system i Franklin D. Roosevelts tradition.

2. Ikke bare Indonesiens og Somalias gæld bør slettes, men hele udviklingssektorens – den kan alligevel ikke betales tilbage.

3. Spekulationen i derivater og valutaer, som ifølge den sidste rapport fra BIS har nået en volumen på 2.000 billioner dollars, må simpelt hen fjernes og forbydes gennem aftaler nationerne imellem. Faste valutakurser må genindføres for at forhindre spekulation mod valutaer og nationernes velfærd.

4. Ansvar for skabelsen af nye kreditter til produktive investeringer må fjernes fra de såkaldt »uafhængige«, dvs. private, centralbanker, og underlægges suveræne regeringers kontrol.

5. En del af den nye Bretton Woods-aftale må være udstedelsen af omkring 2.000 milliarder dollars i nye produktive kreditter til G7-landene, med det formål at skabe fuld beskæftigelse gennem opbygningen af en Eurasisk Landbro, dvs. en fuld integration af infrastrukturen på hele det eurasiske kontinent.

6. I forbindelse med lanceringen af Den eurasiske Landbro som et lokomotiv for genopbygningen af verdensøkonomien, må der etableres aftaler om skabelsen af en »International Udviklingsbank«, som vil udstede mindst 500 milliarder euro i lån til øremærkede projekter, så en løsning på problemet med underudvikling af store dele af Asien, Afrika og Sydamerika også sættes i værk.

7. Lyndon LaRouche og hans internationale bevægelse har siden begyndelsen af 1970'erne udarbejdet en lang række konkrete udviklingsprogrammer for Afrika, Sydamerika, Stillehavsområdet, Indien, Sydvestasien og Eurasien. Hvis man tager dem under ét, kunne de danne et konkret grundlag for en ny og retfærdig økonomisk verdensorden – her og nu!

Kun hvis det indre af Afrika, Asien og Sydamerika udvikles til et anstændigt niveau, vil vi være i stand til at begrænse fremtidige naturkatastrofers ødelæggelser til et minimum.

Når du tænker på disse spørgsmål, som kommer til at bestemme fremtiden i det enogtyvende århundrede, så tænk ikke kun på dig selv. Tænk på det, du kan bidrage med, for at menneskeheden gør sig fortjent til at kalde sig menneskelig!

Gå med i vores bevægelse for en ny og retfærdig økonomisk verdensorden!

Skab en ny renæssance Gå med i Schiller Instituttet!

Medlemskab af Schiller Instituttet (inkl. månedligt nyhedsbrev):

1 år: 500 kr. – 6 mdr.: 275 kr. – 3 mdr.: 150 kr.

Medlemskab inkl. abonnement på en af følgende aviser:

The New Federalist. Amerikansk avis, 8-12 sider, udkommer hver uge.

Neue Solidarität. Tysk avis, 12 sider, udkommer hver uge.

Ny Solidaritet. Svensk avis, 12 sider, udkommer hver måned.

Nouvelle Solidarité. Fransk avis, 16 sider, udkommer hver 14. dag.

1 år: 950 kr. – 6 mdr.: 500 kr. – 3 mdr.: 275 kr.

**Skriv, ring eller mail til: Schiller Instituttet, Postboks 2613, 2100 Kbh. Ø, tlf. 35 43 00 33
si@schillerinstitut.dk www.schillerinstitut.dk**

Mennesker først!

Lyndon H. LaRouche Jr.

Følgende korte nødplan for hvordan man håndterer et finanssammenbrud, blev skrevet af Lyndon LaRouche 4. oktober 1998, og er stadig til dags dato den bedste gennemgang af de prioriteringer en regering må foretage for at redde sin suverænitet og sin befolknings velfærd.

Det nuværende finanssystem er dødsdømt og vil meget snart begynde at disintegrere. Det kan ikke repareres eller vedligeholdes, dets undergang er garanteret og nært forestående. Vi er allerede i slutfasen. Ogsammenbruddet kan enten ske på en fornuftig måde, hvor en række lande foretager barmhjertige, forebyggende indgreb, eller det kan ske på tragisk vis, spontant og kaotisk. I begge tilfælde er det nuværende finanssystem dømt til at forsvinde meget snart.

Under disse omstændigheder afhænger USA's og andre nationers fortsatte eksistens ubetinget af, hvor beredvillige regeringerne er til at foretage de nødvendige hasteindgreb.

Hvis de tiltag, der er skitseret her, sættes i værk, vil vort land med garanti overleve krisen, tilmed ganske succesrigt. Hvis den politiske vilje til omgående at antage og gennemføre disse nødforanstaltninger mangler, vil nationen rives i stykker af det kaos, som skabes ved stædigt at nægte at forandre det nuværende system. Hvis ikke man ikke ophører med at klamre sig til dogmerne om »frihandel« og »globalisering«, er kaos uundgåeligt, og så vil nationen ikke overleve i en genkendelig form.

Det følgende er kendetegnende for de tiltag, der er behov for:

1.0 Almene kriseindgreb

Når det omtalte sammenbrud i verdens nuværende finanssystem finder sted, vil USA's og andre landes regeringer, hvis de ellers er ved deres fulde fem, føle sig tvunget til at træffe deres egne umiddelbare og drastiske nødforanstaltninger. Formålet med disse foranstaltning-

ger vil i første omgang være at sikre den sociale stabilitet og det almene vel for nationen og den samlede befolkning. Det overordnede princip, der styrer disse indgreb, er: »Mennesker kommer først! Alle mennesker!«

Med USA som eksempel kan sagen anskueliggøres på følgende måde:

Indgrebene er af fire almene kategorier:

a) Nødvendige tiltag for at sikre omgående og fortsat social sikkerhed i henhold til forordet i USA's forfatning fra 1789;

b) En hurtig finansiel og monetær reorganisering;

c) Omgående indgreb for at skabe grundlaget for en økonomisk genopbygning, der fastholder og øger den fysiske-økonomiske produktion i nationaløkonomien, både pr. indbygger og per kvadratkilometer;

d) Internationale tiltag med samme formål.

2.0 Hasteindgreb til beskyttelse af den sociale sikkerhed.

2.1. Disse indgreb tillægger en uhindret fortsættelse af statens vitale funktioner allerhøjeste prioritet, men samtidig prioriteres en videreførelse af alle basale funktioner indenfor grundlæggende økonomisk infrastruktur, landbrugsdriften, industrien og lignende, samt den fysiske transport og handel med de varer og tjenester, der er vitale for enkeltpersoner og husholdninger. Om nødvendigt kan der blive tale om udstedelsen af nødlove og dekretter.

2.2. Disse tiltag skal ikke alene sikre infrastrukturen, landbrugs- og industriproduktionen, husholdningerne og beslægtet fysisk-økonomisk aktivitet på status quo inden »krakket«. Der må omgående, primært fra statens side, tages skridt til at øge produktionen indenfor disse sektorer på bekostning af serviceydelser, der ikke måtte være af vital betydning for den fysiske økonomi og befolkningens ve og vel. For USA's vedkommende vil disse tiltag gennemføres med et tilbageblik til de haste-

indgreb, som blev gennemført under præsident Franklin D. Roosevelt i tiden op til Anden Verdenskrig.

2.3. Yderligere særlige tiltag er nødvendige. Blandt disse er et moratorium på tvangsauktioner for privat ejendom og beslægtet privatejet virksomhed. Det må understøttes af en fuldstændig beskyttelse af privatkunders bankindeståender op til et fastlagt, rimeligt beløb per indbygger. På lignende vis må de basale dele af sundhedsvæsenet understøttes. Den overordnede regel for sådanne tiltag er, i så vid udstrækning som muligt, at overlade beslutninger vedrørende den enkeltes og familiers forhold i husholdningen og små virksomheder til den enkelte og dermed undgå, at staten skal bruge store administrative ressourcer på at regulere dette komplekse område.

3.0 Almen finansiel reorganisering

3.1. USA er, i lighed med flertallet af verdens nationer og de fleste globaliserede finansielle institutioner i dag, håbløst bankerot. Man behøver ikke at se banker bryde sammen for at vide, at det forholder sig sådan. Kun naive desperate fjolser vil benægte dette faktum.

3.2. Som det er tilfældet, når en stor og tidligere stabil økonomisk virksomhed går konkurs, så kom sammenbruddet ikke på en gang, men står som resultatet af den akkumulerede effekt af forfejlede tiltag, som ét efter ét er blevet ophobet gennem en længere periode. For USA's vedkommende mere end tredive år. Heldigvis fungerede især den amerikanske økonomi ud fra nogle principper, som indtil for et par og tredive år siden var relativt sunde. Siden det er tilfældet, må vi reorganisere USA's økonomi på samme måde, som vi ville gribe ind for at bringe en i grunden sund økonomisk virksomhed tilbage i fungerende stand gennem en konkursbehandling.

3.3. Først og fremmest må den dårlige ledelse og den forfejlede virksomhedspolitik fjernes, og den nødvendige del af den samlede sum af formodede gældende finansielle forpligtigelser afskrives, så virksomheden kan vende tilbage til de sunde vækstrater, den havde tidligere - for nogle og tredive år siden.

3.4. Når det er en suveræn nationalstat, der går bankerot, spiller andre særlige regler ind, end dem der passer til en hvilken som helst anden institution. Heldigvis har hele USA én gang tidligere gået fallit, i 1787-1789, og de særlige forfatningsmæssige spørgsmål, der gør sig gældende, er derfor allerede blevet behandlet. Først og fremmest i den daværende amerikanske finansminister Alexander Hamiltons tre rapporter til kongressen om henholdsvis national kreditskabelse, en nationalbank og fabrikationsvirksomhed. Disse regler er ikke blot velegnet som en præcedens for USA, men tjener også som en referencemodel for andre suveræne republikker.

Selv om vi må tage de nødvendige hensyn til gæld og aktiver i de forskellige former, de nu fremtræder i, så er det vigtigste referencepunkt for den amerikanske regerings finansielle og monetære politik, specielt under

omstændigheder som disse, USA's suveræne valuta, som udelukkende er de pengesedler, der er udstedt af USA i overensstemmelse med procedurerne, der er beskrevet i forfatningen. Af årsager, som finansminister Hamilton har beskrevet, så består USA's primære og ubetingede gældsforpligtigelse af disse sedler og anden form for direkte gæld, som USA har stiftet (og altså ikke andre typer af gæld, stiftet af Føderalbanken), når USA står overfor en almen finansiel bankerot, som det er tilfældet nu. Som basis for de kreditmekanismer, der skal anvendes for at komme videre fra det nuværende finansielle systems endeligt, må og skal en »ubegrænset tiltro og tillid« til USA's valuta og statsgæld opretholdes. Den rolle USA's valuta spiller i denne sammenhæng, er ikke begrænset til USA, da den amerikanske dollars stadig har en særlig global betydning.

Det principielle omdrejningspunkt i en finansiel reorganisering ligger i at gøre forsvaret og anvendelsen af disse former for amerikansk statsgæld til den finansielle kreditskabende mekanisme, med hvilken USA's realøkonomi vækkes til live fra sin nuværende dvaletilstand.

3.5. Yderligere en forholdsregel vil være at lade papirværdier falde så dybt, de nu ellers kan. »Når alt kommer til alt, er det jo kun papir«. Skulle en banks nettokapital blive negativ, har vi muligheden for at holde hånden under den, såfremt USA's nationale interesser kræver, at denne bank er til stede for at tjene borgerne og økonomien i et lokalområde. Ud fra samme almene princip kan man beskytte opsparinger og finansielle aktiver for den enkelte person, husholdninger og bestemte typer af virksomheder, som ud fra en fysisk-økonomisk betragtning anses for vitale.

3.6. Målsætningen er at øge økonomiens og befolkningens fysisk-økonomiske aktivitet og produktivitet som helhed, så økonomien bliver i stand til at opfylde hele befolkningens behov, og samtidig hæve aktiviteterne op over en simpel fysisk-økonomisk ligevægt. Til det formål må der gennem klassiske nationalbanksmekanismer udstedes offentlige kreditter, der distribueres gennem tilknyttede private banker, til relevante offentlige og private projekter, på samme måde som dengang vi løftede en amerikansk økonomi op fra den dybe depression, som Andrew Mellons politik skabte i 1920'erne og de tidlige 1930'ere, til 1950'ernes og de tidlige 1960'eres velstand.

Vort land har gjort det før. Vi har vidst, hvordan det skal gøres, og vi kan gøre brug af de erfaringer til at gøre det igen, eller bedre.

4.0 Økonomiske genopbygningstiltag

I perioden 1861-1876, og under den økonomiske mobilisering i 1914-1917, og atter i 1933-1945, iværksatte USA en blanding af storstilet opbygning af infrastruktur og forskningsprogrammer, der skabte teknologisk fremskridt, med så succesfulde resultater, at det

forbløffede hele verden dengang. De vigtigste prioriteter, når man skal organisere en lang periode med fremgangsrig, global økonomisk genopbygning, er følgende:

4.1. Grundlæggende økonomisk infrastruktur: frem for alt vand, sanitet og kloakering; kollektiv transport af fragt og passagerer; energi, med vægt på en øgning af de primære energikilders energiflukstæthed og netværkstæthed; Grundlæggende bymæssig infrastruktur og nationale og internationale kollektive systemer for uddannelse, videnskab og sundhedsvæsen. Storstilede, langfristede investeringer i disse forbedringer af den grundlæggende økonomiske infrastruktur udgør det grundlag, som potentialet for realøkonomisk vækst er afhængigt af.

4.2. Fremme af beskæftigelse i grundlæggende landbrugs- og industriproduktion, med vægten lagt på en øgning i arbejdets fysisk-økonomiske produktivitet, som udelukkende fremkommer ved at lægge vægt på at højne investeringsniveauet pr. indbygger i kapital- og energiintensive typer af videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

4.3. Udviklingen af maskinværktøj må beskæftige en stadig større andel af arbejdsstyrken og evnen til udvikling indenfor dette område må højnes til stadig højere internationale standarder. Samtidig skal distributionen af disse maskiner ud til alle hjørner af de relevante nationale økonomier effektiviseres.

4.4. Verdensøkonomiens og de enkelte nationale økonomiers programmer for uddannelse, forskning og udvikling af værktøjsmaskiner må integreres omkring videnskabelige spydspidsprogrammer, herunder en massiv satsning på udforskning og kolonisering af de nærmeste dele af vort solsystem.

Det eneste sande, moralske modsvar til en krigsmobilisering, er en mobilisering for at udvikle verdensøkonomien til gavn for hver eneste nation på denne planet. Og det må blive en mobilisering af et omfang, vi aldrig tidligere har set, undtagen når vi har gået i krig. Det er kort fortalt den opgave og den politik, enhver regering ved sine fulde fem bør påtage sig.

Besøg os på internettet:

www.schillerinstitut.dk

Schiller Instituttets danske hjemmeside og links til beslægtede websites rundt omkring i verden.

www.lym.dk

Hjemmeside for LaRouche Youth Movement, LaRouche Ungdomsbevægelsen i Danmark.

www.wlym.com

Hjemmeside for LaRouche Ungdomsbevægelsen i USA.

www.larouchepac.com

Hjemmeside for Lyndon LaRouches politiske kampagne.

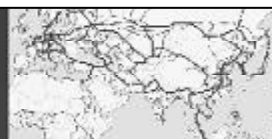
www.larouchepub.org

Hjemmeside for LaRouchebevægelsens engelsksprogede publikationer.

Electronic Intelligence Weekly

AN ONLINE ALMANAC FROM EXECUTIVE INTELLIGENCE REVIEW

Abonnér på EIR Online, Executive Intelligence Reviews ugentlige internetservice, der giver adgang til baggrundsanalyser af aktuelle emner og et omfattende arkiv af artikler om politiske, videnskabelige og filosofiske emner. **www.larouchepub.com/eiw**.

Et år: 2.700 kr.   2 mdr.: 450 kr.   Studenterabonnement: 1 år.: 200 kr.

EIR, Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf.: 35 43 00 33, e_i_r@get2net.dk

Schiller Instituttets kandidater til folketingsvalget

Feride Istogu Gillesberg

Kandidat uden for partierne i Østre Storkreds

Janus Kramer Møller

Kandidat uden for partierne i Århus Storkreds

Stop »samarbejdspolitikken« med Bush/Cheney-regimet!

Vi stiller op til Folketinget, fordi det er på høje tid, at vi stopper den danske »samarbejdspolitik« med Bush/Cheney-regimet. Vores regering og folketing har trukket Danmark med i en ulovlig krig, hvor danske soldater ofres som kanonføde på krigsminister Rumsfelds militære eventyr. I Irak har man skabt et dagligt helvede for befolkningen, uden tanke på hvordan det skal ende. De danske politikere har også blod på hænderne. »Samarbejdspolitikken« må stoppes nu, inden vi bliver trukket med i en bølge af nye krige begyndende med Iran.

Vi skal have en aktiv modstand og vi er ikke alene. Vi arbejder sammen med oppositionen i USA under ledelse af den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche. LaRouche og hans ungdomsbevægelse er kernen i den opposition, der nu spreder sig i de amerikanske institutioner. En bred kreds af intellektuelle, eksperter, nuværende og tidligere politikere fra begge partier, militærfolk, efterretningsfolk etc. er i dagligt samarbejde med Lyndon LaRouche. Dette samarbejde går ud på at lamme og afsætte Bush-regimet med legale midler – før det er for sent. F.eks. ved at lække hemmelig information, som den Seymour Hersh publicerede i The New Yorker, om Bush-regeringens planer for en kommende Iran-krig.

Truslen imod menneskeheden kommer ikke fra muslimer ude i den store verden, men fra en forkert økonomisk politik. Globalisering og privatisering skaber ikke nye værdier, men gør nogle få rige på de svages bekostning. Det britisk-hollandske ”køb billigt, sælg dyrt”-frihandelssystem, som baserer sig på udnyttelse af billig arbejdskraft, har banet vejen for det nuværende sammenbrud af det internationale økonomiske og finansielle system.

Ligesom økonomiske særinteresser i 30'erne støttede fascistiske regimer, har vi i dag firmaer som Halliburton og A.P. Møller, der støtter Cheney, Rumsfeld og Bush. Danmark og verden behøver i stedet en Franklin D. Roosevelt-politik, som den Lyndon LaRouche personificerer i dag, der sætter befolkningens velfærd frem for oligarkernes særinteresser. Vi har en moralsk forpligtigelse overfor både fortiden og fremtiden til at lære af historiens fejltagelser og handle inden det er for sent. Vi skal holde op med at være medløbere.

Den største rigdom menneskeheden har, er den medfødte kreative evne i hvert enkelt menneske. Danmark må gå foran i at udvikle verden, så alle mennesker kan få en anstændig levestandard og gøre brug af deres enestående talenter til gavn for menneskeheden.

Stem på os – og bliv aktiv i kampagnen!

www.feride.dk

www.schillerinstitut.dk

35 43 00 33

Principper for Schiller Instituttet

Schiller Instituttet arbejder for at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden, som sikrer udvikling for alle folkeslag.

På tærskelen til det næste årtusinde er den største udfordring, vi er stillet overfor, den sydlige halvkugles befrielse fra underudvikling og uværdig fattigdom.

Den fredelige revolution i Østeuropa har givet os muligheden for at gøre den europæiske økonomi til lokomotivet i en sådan ny verdensorden. Med en ny fase af videnskabeligt og teknologisk opsving i hele Europa med dets 500 millioner mennesker, skaber vi forudsætningerne for den nødvendige teknologioverførsel til udviklingslandene.

For mange lande i Latinamerika, Asien og Afrika indebærer retten til udvikling også, at de får mulighed for at frigøre sig fra narkotikadyrkningens lænker og ved hjælp af projektbundne kreditter bliver i stand til at sætte deres menneskelige, industrielle og landbrugsmæssige kræfter helt og fuldt ind på en udvikling af befolkningernes vilkår.

Det er også helt i industrinationernes egen interesse at bekæmpe narkotikamafiaen. Kun derigennem kan vi beskytte vores unge og dermed vores fremtid.

Schiller Instituttet ser det som sit særlige ansvar, at gøre alt der overhovedet er muligt for at redde det afrikanske kontinent, som de internationale finansinstitutioner forlængst har afskrevet. Vi kæmper for at udvikle Afrika gennem store hasteprogrammer for opbygningen af infrastruktur, industri og landbrug.

En ny, retfærdig økonomisk verdensorden kan kun blive til virkelighed, hvis den følges af en global kulturel og moralsk renæssance. I 1989, da man i Kina og Østeuropa, ofte med livet som indsats, rystede diktaturerne og i nogle tilfælde brød dets lænker, blev det i vor tid levendegjort, at der findes universelle værdier, som ligger til grund for menneskets umistelige rettigheder. Denne vilje til individuel menneskelig frihed blev understreget af, at man i Kina valgte Frihedsgudinden og i Østtyskland »Ode til Glæden« til frihedskampens symboler.

Kun med et menneskesyn i hvilket mennesket ses skabt i den levende Guds billede, eller som det Schiller kalder »en skøn sjæl«, kan vi finde den nødvendige skabende evne til at udnytte denne historiske chance til at forme grundlaget til en ny gylden tidsalder.

Schiller Instituttet har sat sig det mål, at levendegøre alle de store kunstneres og humanisters værker, som har bidraget til menneskehedens fremskridt.

Menneskets umistelige rettigheder, som de er beskrevet i Den amerikanske Uafhængigheds-erklæring og i Rütlieden i Schillers frihedsdrama »Wilhelm Tell«, skal vindes overalt på denne klode. Schiller Instituttet bekæmper derfor alle former for diktatur.

Schiller Instituttet vedkender sig Friedrich Schillers idéer, da ingen anden mere virkningsfuldt har sammenknyttet tankerne om republikansk frihed og poetisk skønhed.

For Schiller, som for medlemmerne af dette institut, er det største kunstværk, det at bygge politisk frihed.